

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
žalobce: M.G., nar. ..., se sídlem ..., *zastoupený: doc. JUDr. Alexandrem Királym, Ph. D.,
 advokátem, se sídlem Ostrava-Poruba, L. Poděšť 1883/5*, proti **žalovanému: Krajský úřad
 Karlovarského kraje**, IČ 70891168, se sídlem Závodní 353 /88, 360 21 Karlovy Vary, o
 žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 8. 2016, č. j. 1727/DS/16-5,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 22. 8. 2016, č. j. 1727/DS/16-5 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen žalobci zaplatit náhradu nákladů řízení ve výši 15.342,-Kč do 1 měsíce od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce doc. JUDr. Alexandra Király, Ph. D.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo k odvolání žalobce změněno rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary, odboru dopravy ze dne 4. 4. 2016, č. j. 4763/OD-P/16 tak, že se ve výrokové části, na straně druhé, v odstavci druhém slova „podle ustanovení §125c odst. 4 písm. d) zákona“ nahrazují slovy „podle ustanovení § 125c odst. 5 zákona“, ve výrokové části, na straně druhé, v odstavci čtvrtém, se slova „podle ustanovení § 125c odst. 5 zákona“ nahrazují slovy „podle ustanovení § 125c odst. 6 písm. d) zákona“, poté se v odůvodnění, na straně osmé, v odstavci sedmém slova „podle ustanovení §125c odst. 4 písm. d)“ nahrazují slovy „podle ustanovení § 125c odst. 5 písm. d) a v odůvodnění na straně deváté, odstavec první se slova podle ustanovení § 125c odst. 5 písm. d) zákona“ nahrazují slovy „podle ustanovení § 125c odst. 6 písm. d) zákona“. Dále bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

(dále jen „správní řád“) v ostatních částech napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno.

Žalobce napadal rozhodnutí odvolacího orgánu v celém svém rozsahu a žádal jeho zrušení. Uvedl, že s ohledem na skutkové okolnosti je třeba řešit otázku, že žalobcova omluva, respektive omluva substituenta jeho zmocněnce, z nařízeného jednání byla včasná a řádná a jednalo se o omluvu důvodnou. V případě, který nebyl zpochybněn, je řízení stíženo vadou, že věc byla projednána v nepřítomnosti obviněného z přestupku, přestože se neodmítl, ač byl řádně předvolán, k projednání dostavit, ale substituent jeho zmocněnce se nedostavil při náležité omluvě z důležitého důvodu. Ve zmíněném řízení vydal Magistrát města Karlovy Vary předvolání, kterým byl žalobce jako obviněný předvolán k jednání na den 4. dubna 2016 v 13.00 hod. Z důležitého důvodu mohl M.G., resp. jeho zástupce požádat o odročení jednání. Jelikož obviněný byl v postavení účastníka řízení a protože nedostavil-li se bez závažného důvodu na výzvu před správní orgán, mohl správní orgán věc projednat a rozhodnout v jeho nepřítomnosti, své nedostavení zaměstnanec zmocněnce z řad advokátů telefonicky dne 4. dubna 2016 včas dopoledne omluvil, neboť onemocněl akutním zánětem vedlejších nosních dutin. V pátek 1. dubna 2016 se jeho zdravotní stav zkomplikoval opakovaným krvácením, kdy musela být připuštěna celková antibiotická léčba s komplikací v podobě zánětu svalů. Jakkoliv se domníval, že se jeho stav přes víkend zlepší a bude schopen cesty k ústnímu jednání v pondělí 4. dubna 2016, k tomuto nedošlo a z toho důvodu ještě několik hodin před termínem ústního jednání svou nepřítomnost telefonicky omluvil, kdy při této telefonické komunikaci byla omluva přijata. Svou zdravotní indispozici pověřeného zaměstnance následně doložil zástupce žalobce zdravotní dokumentací ve svém doplňujícím písemném podání ze dne 11. dubna 2016. Protože se žalobce včas a řádně omluvil, jednalo se o omluvu důvodnou, avšak přesto žalovaný rozhodl, že stanoveného dne se obviněný řidič G. ani jím zvolený zmocněnec k projednání věci nedostavil, svoji nepřítomnost žádným způsobem neomluvil, a proto správní orgán prvního stupně věc projednal v nepřítomnosti obviněného. Lékařská zpráva, zdravotní záznam o aktuálním zdravotním stavu pověřeného substituenta, které byly spojeny s jeho dočasnou pracovní neschopností, mají být, až na odůvodněné výjimky, důležitým důvodem, který by jej omlouval z neúčasti na nařízeném jednání o přestupku dle § 74 odst. 1 zákona o přestupcích. Žalobce se daného přestupku nedopustil. Na to žalobce zdůrazňuje, že správní orgán prvního stupně projednal věc v jeho nepřítomnosti, respektive v nepřítomnosti jeho zástupce, tedy pověřeného substituenta zástupce, aniž by pro takový postup byly splněny obligatorní podmínky. Byl totiž akutně nemocen, přičemž potvrzení lékaře o tom odeslal prvoinstančnímu správnímu orgánu, a neodmítl se tak, ač byl řádně předvolán, dostavit k projednání věci nebo se nedostavil bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu. Na omluvu ale správní orgán nereagoval, věc projednal a rozhodl o ní. Zda správní orgán posoudí důvod omluvy jako důležitý, je sice v jeho kompetenci, ale nesměl žalobci odejmout možnost k věci se vyjádřit, což se stalo, a čímž bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces. Svou zdravotní indispozici pověřeného zaměstnance doložil zástupce obviněného zdravotní dokumentací ve svém doplňujícím písemném podání. Vzhledem k tomu, že obviněný vyžadoval osobní zastoupení svým současným právním zástupcem anebo věc vyřizujícím zaměstnancem, a další (jinou) substituci nepřipustil, byla tato akutní zdravotní indispozice vyřizujícího zaměstnance oprávněným důvodem pro omluvu z ústního jednání. V postupu správního orgánu prvního stupně a probíháním žalovaným spatřuje žalobce porušení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, podle něhož má každý právo, aby jeho věc

byla projednána veřejně, bez zbytečných průtahů a v jeho přítomnosti, jakož i § 74 zákona o přestupcích, a § 4 odst. 4 správního řádu. Žalobce rovněž vyčítá žalovanému, že bylo věci odvolatele, aby si ověřil, zda byla jeho omluva z nařízeného jednání správním orgánem přijata. Žalobce v tomto žalobním bodě setrvává na svých dosavadních stanoviscích k věci, zejména opakovaně zdůrazňuje, že mu nebylo umožněno se k věci vyjádřit před vydáním rozhodnutí, ačkoliv se jednání nařízeného nemohl zúčastnit z důvodu nemoci pověřeného substituenta. Stěžejní žalobní námitkou žalobce tedy je, že přestupek byl projednán v řízení před prvoinstančním správním orgánem v jeho nepřítomnosti, a to v rozporu s ust. § 74 odst. 1 přestupkového zákona. Podle něho totiž o přestupku koná správní orgán v prvním stupni ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu. Žalobce tvrdí, že se z účasti na jednání jeho zmocněnec, respektive jeho pověřený zaměstnanec, řádně omluvil z důležitého důvodu. K tomu žalovaný ze správního spisu předně zjistil, že na listu č. 32 je ve spisové dokumentaci založená plná moc, již odvolatel zmocnil ke svému zastupování v řízení vedeného Magistrátem města Karlovy Vary pod č.j. 842/OD-P/16/Hel JUDr. Alexandra Királyho, Ph.D., přičemž součástí této plné moci není zmocněnci zmocnitelem dáno právo nechat se zastupovat. Přehlédl tak, že advokát je oprávněn dát se zastoupit jiným advokátem nebo koncipientem. Správní orgán prvního stupně v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že „obviněný se bez omluvy nedostavil“, věc tak dne 4. dubna 2016 projednal bez přítomnosti obviněného či jeho zástupce, ukončil dokazování a vydal rozhodnutí. Přitom pověřený substituent zmocněnce se orgánu telefonicky omluvil a následně byl správnímu orgánu dodán jeho zdravotní záznam, který je souborem údajů o zdravotním stavu substituenta a plynou z něho pro žalobce práva, pro substituenta omezení, jež mu bránily v účasti na nařízeném jednání. V odvolání proti prvoinstančnímu správnímu rozhodnutí žalobce uvedl, že se nemohl, respektive jeho zmocněnec, tedy jeho zaměstnanec, zúčastnit jednání, neboť byl nemocen, a proto se z neúčasti na něm omluvil, přičemž zaslal prvoinstančnímu správnímu orgánu zmíněný zdravotní záznam. Omluva byla učiněna telefonicky i písemně, proto žalobci není známo, proč klade žalovaný k jeho tíži to, že nadto byla omluva učiněna telefonicky bez možnosti ověřit si totožnost toho, kdo omluvu činil. Jelikož zmocněnec žalobce zaslal správnímu orgánu svou omluvu elektronickou poštou a předtím ji jeho zaměstnanec učinil ještě telefonicky, měl správní orgán k dispozici nejen elektronickou adresu datové schránky, ale i jiné kontaktní údaje, včetně čísla telefonu. Z § 74 odst. 1 zákona o přestupcích též vyplývá, že o změnu termínu ústního jednání nemusí účastník řízení ani žádat, neboť plně postačí, pokud se náležitě omluví nebo sdělí správnímu orgánu důležitý důvod, který mu brání v účasti u tohoto jednání. Výkladem uvedeného ustanovení zákona o přestupcích nutno dospět k závěru, že okamžikem doručení náležité omluvy z důležitého důvodu, vznikne správnímu orgánu bez dalšího překážka v možnosti projednat věc v nepřítomnosti účastníka řízení. V tom případě se však měl správní orgán vyjádřit i k telefonické omluvě, případně ji ihned zamítnout, aby mohl substituent uplatnit aspoň telefonicky další návrhy na doplnění dokazování a účinně se tak hájit ještě v přestupkovém řízení. Tím, že se správní orgán vypořádal s touto omluvou až v odůvodnění rozhodnutí, zkrátil žalobce jako účastníka řízení na právu na spravedlivý proces.

K věcné stránce, která není předmětem přezkumu správního soudu, nyní žalobce pouze uvádí, že se přestupku nedopustil. Žalobce konstatuje, že prvostupňový správní orgán projednal a rozhodl věc obviněného z přestupku (žalobce) v jeho nepřítomnosti, když vycházel z toho, že se před konáním ústního jednání náležitě neomluvil, respektive způsob

jeho omluvy jde proti smyslu ustanovení § 74 odst. 1 přestupkového zákona. K tomu třeba uvést, že přestupkový zákon koncipuje řízení o přestupku v prvním stupni jako řízení s ústním jednáním za přítomnosti obviněného z přestupku. Ústním projednáním přestupku před správním orgánem I. stupně za účasti řádně předvolaného účastníka je tedy sledována a také garantována právní jistota spolehlivého zjištění skutkového stavu věci a prokázání viny či nevin, jakož i právo na spravedlivý proces. Vzhledem ke klíčovému významu ústního jednání v přestupkovém řízení a vzhledem k závažnosti následků nedostavení se k tomuto jednání musí proto být předvolání učiněno v takové formě, která nevzbuzuje pochybnosti, zda obviněný z přestupku byl řádně předvolán. Stejný klíčový význam má proto i řádné posuzování dalších zákonných podmínek umožňujících projednat věc v nepřítomnosti obviněného z přestupku, kterými jsou odmítnutí obviněného dostavit se k projednání věci nebo nedostavení se obviněného z přestupku bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu. Není pak řádným posouzením, že správní orgán takovou omluvu nepřijal a svůj názor opřel o rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 11 As 4/2003-48, když advokát, který zastupuje jiného advokáta, stává se jeho zástupcem, nikoliv zástupcem účastníka řízení. Podle čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod má každý právo, aby jeho věc byla projednána v jeho přítomnosti a aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům. Ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod obsahově zjevně souvisí se zárukami práva na spravedlivý proces podle čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (vyhlášena pod č. 209/1992 Sb.), které se mimo jiné uplatní při rozhodování o oprávněnosti jakéhokoli trestního obvinění. Jelikož v oblasti správního trestání platí princip presumpce nevin a z něho vyplývající zásada rozhodování v pochybnostech ve prospěch obviněného, je potom třeba každou pochybnost v uvedených směrech vykládat ve prospěch obviněného z přestupku. V souzené věci není pochybnost o tom, zda zastupoval zastupovaný advokát, když advokát se jiným advokátem v řízení zastoupit nenechal, tj. koho se stal zástupce zástupcem. Lze upozornit, že v projednávané věci náhle onemocněl zaměstnanec zmocněného advokáta, který byl pověřen k jednání. Navíc, trval-li klient pro určitý procesní úkon na osobní účasti advokáta nebo jeho konkrétního koncipienta, nebyla ani možná substituce jiným advokátem. Vadný byl i postup žalovaného, který nevypořádal odvolací námitku, že namítá-li správní orgán, že pověřený zaměstnanec navzdory komplikacím, které vyvstaly již v pátek 1. dubna 2016, vyčkával s omluvou až do pondělí 4. dubna 2016, odkazuje tento na své doplňující podání ze dne 11. dubna 2016, ve kterém vysvětlil, že se domníval, že chorobu přes víkend vyleží, že se jeho stav zlepší a bude tak schopný se jednání účastnit. Teprve poté, co se jeho stav bohužel nelepšil, ihned o tom nejbližšího pracovního dne dotyčný správní orgán vyrozuměl. Jestliže správní orgán nereaguje na judikaturu, které se žalobce dovolával (konečně již bylo judikováno, že „náležitou omluvou či bezodkladnou omluvou správnímu orgánu může být i omluva učiněná s určitým odstupem času po události, která měla nastat, jež podle konkrétních okolností splňuje znaky náležité či bezodkladné omluvy správnímu orgánu“ (NSS sp. zn. 7 As 9/2009)), je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné. Nelze přehlédnout ani to, že se ve správním řízení rozhoduje o právech a povinnostech účastníků řízení a nikoliv advokátů. Byla-li tedy omluva učiněna teprve s určitým odstupem času od prvních zdravotních komplikací substituenta, které se objevily, je taková omluva stále náležitou, o to spíše v situaci, kdy k časovému odstupu došlo proto, že se pověřený zaměstnanec přirozeně nechtěl omlouvat v situaci, kdy stále nebylo jisté, zda se jeho stav nezlepší a zda tak skutečně nebude schopen se jednání účastnit.

Bylo třeba dbát zejména práv a zájmů účastníka řízení, protože nemohlo být rozhodnuto, nebylo-li rozhodnuto o tom, že obviněný dále ve smyslu ust. § 14 správního řádu namítl podjatost ředitele Krajského úřadu Karlovarského kraje. O jeho nepodjatosti lze pochybovat s ohledem na působení obviněného v hokejovém klubu města Karlovy Vary, kdy obviněný v letech 2011 až 2016 hrál za tým HC Energie Karlovy Vary, avšak od sezóny 2016-2017 přestoupil do konkurenčního týmu HC Kometa Brno, což může být ředitelem Krajského úřadu Karlovarského kraje, fanouškem a ředitelem sponzora, vnímáno jako jistá forma zrady a ovlivňovat tak jeho nestrannost, resp. nestrannost jeho podřízených, při rozhodování, resp. působení na rozhodování v předmětném řízení. Evropský soud pro lidská práva vykládá pojem trestní obvinění autonomně a vychází z jeho materiálního chápání. Z hlediska judikatury tohoto soudu nebylo možno učinit závěr, že správní orgán uvádí, že je obecně známo, že obviněný je v současné době hokejistou extraligového HC Energie Karlovy Vary se sídlem v Karlových Varech a nic mu tedy nebrání v tom, aby se ke správnímu orgánu dostavil on osobně, když už v řízení o přestupku sám žalobce uváděl, že od sezóny 2016-2017 přestoupil do konkurenčního týmu HC Kometa Brno. Žalovaný na to nereagoval, jeho rozhodnutí je nepřezkoumatelné.

Pro závěr o nezákonnosti hovoří dále punitivní povaha i tvrdost sankcí, které za přestupek byly žalobci uloženy.

Žalobce žádal, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný uvedl, že z obsahu spisové dokumentace je zřejmé následující. Dne 8. února 2016 zahájil správní orgán prvního stupně řízení o přestupku a předvolal žalobce k ústnímu projednání věci na den 25. února 2016. Dne 23. února 2016 byla cestou datových schránek správnímu orgánu prvního stupně doručena omluva z nařízeného jednání, kterou odeslal zmocněnec žalobce, který současně s omluvou předložil plnou moc k zastupování a žádost o odročení jednání z důvodu zahraniční cesty a nabídl dva termíny. Z obsahu plné moci je zřejmé, že žalobce zmocnil k zastupování JUDr. Alexandra Királyho bez toho, že by připustil substituční zastoupení svého zmocněnce. Správní orgán prvního stupně tuto omluvu přijal a předvolal žalobce k ústnímu projednání věci na den 4. dubna 2016, tedy v termínu, který zmocněnec navrhl. Jak z úředního záznamu správního orgánu prvního stupně vyplývá, dne 4. dubna 2016 telefonoval muž, který se představil jako Mgr. B., v substituci JUDr. Királyho a omluvil svoji nepřítomnost při ústním projednání přestupkové věci žalobce, když jako důvod omluvy uvedl svůj zdravotní stav, pro který je ošetřován v Českých Budějovicích. Správní orgán prvního stupně tuto omluvu nepřijal a věc projednal v nepřítomnosti obviněného. Žalovaný se s tímto postupem správního orgánu prvního stupně ztotožnil. Ve smyslu ustanovení § 74 odst. 1 zákona o přestupcích je ústní jednání o přestupku v prvním stupni obligatorní. Předmětné ustanovení umožňuje správnímu orgánu věc projednat v nepřítomnosti obviněného pouze v případě, že se obviněný, ačkoliv byl řádně předvolán, k projednání věci odmítne dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu. Zde musí žalovaný konstatovat, že omluvu učiněnou telefonicky osobou, u níž nelze ověřit její totožnost ani zmocnění k zastupování účastníka řízení, nelze bez písemného doplnění považovat za omluvu řádnou. Žalobce cestou svého zmocněnce doplnil omluvu z nařízeného jednání až dne 11. dubna 2016, ve 22:37 hodin, tedy

prokazatelně poté, co mu bylo doručeno rozhodnutí ve věci samé. Součástí omluvy je „lékařská zpráva“ ze dne 30. března 2016, kde a kým vystavena nečitelné, z níž je zřejmé, že se Mgr. B. dostavil k ošetření s nachlazením. Dále je součástí omluvy „zdravotní záznam“ ze dne 31. března 2016, vystavený lékařem ORL v Jindřichově Hradci, z něhož je zřejmé, že pacient Mgr. B. byl předchozího dne pro virovou rýmu ošetřen na pracovišti ORL v Ostravě. Přiložena je dále ambulantní zpráva vystavená v Nemocnici v Českých Budějovicích, ambulance ORL, dne 1. dubna 2016, z níž je zřejmé, že při lokální anestezii byla u pacienta Mgr. B. provedena elektrokoagulace venektazie (za pomoci el. proudu provedeno vysrážení krve v rozšířených cévách nosní sliznice). Součástí omluvy je rovněž substituční plná moc, jíž zmocněnec žalobce zmocňuje advokátního koncipienta Mgr. B. ke svému zastupování ke všem úkonům ve věci vedené u správního orgánu prvního stupně pod sp.zn. 842/OD/P/16/Hel. Lze mít důvodnou pochybnost, zda by takový důvod pro omluvu z nařízeného jednání byl správním orgánem prvního stupně přijat jako důležitý v případě, že by žalobce souhlasil se substitučním zastoupením zmocněnce. Žalobce v žalobním petitu dále namítl, že se správní orgán nezabýval jím uplatněnou námitkou podjatosti, kdy namítl možnou podjatost ředitele Krajského úřadu Karlovarského kraje, kterou odůvodnil svým přestupem z HC Energie Karlovy Vary do konkurenčního klubu Kometa Brno. Žalovaný tuto námitku odmítá. Žalobce dne 18. května 2016 podal odvolání proti usnesení, jímž mu byla stanovena lhůta k doplnění odvolání a kde vznesl možnou pochybnost o nepodjatosti ředitele Krajského úřadu Karlovarského kraje, který by mohl pro jistý pocit zrady ovlivňovat nestrannost svých podřízených při rozhodování v dané věci. K vznesené námitce žalovaný uvádí, že nerozhodoval o materiální stránce věci, ale v souladu s ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, správními předpisy. Nadto žalovaný uvádí, že ode dne 1. února 2016 včele Krajského úřadu Karlovarského kraje nestojí ředitel, jehož měl žalovaný na mysli, ale ředitelka.

Žalovaný žádal, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

O věci samé bylo rozhodnuto bez jednání podle § 51 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), neboť s tím žalovaný souhlasil a žalobce nevyjádřil nesouhlas s takovýmto postupem.

Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (*dále jen „s.ř.s.“*) ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Žaloba je důvodná.

V úvodu žaloby žalobce obsáhle popisuje a namítá skutečnost, že správní orgán I. stupně projednal věc při ústním jednání bez přítomnosti žalobce, ačkoliv se jeho zástupce řádně a včas omluvil z ústního jednání a svou omluvu řádně doložil. Pro posouzení této námítky ze správního spisu vyplývají následující podstatné skutečnosti. Dne 8. 2. 2016 bylo zahájeno řízení o přestupku. Součástí oznámení o zahájení řízení o přestupku bylo též

předvolání k ústnímu jednání na den 25. 2. 2016. Žalobce byl v předvolání poučen, že pokud se ze závažného důvodu, kterým není výkon zaměstnání, povolání, samostatně výdělečné činnosti nebo studium, nemůže dostavit na jednání, musí tuto skutečnost oznámit včas správnímu orgánu. Dále byl poučen, že omluva z jednání musí být učiněna neprodleně poté, co se předvolaný dozví o překážce, pro kterou se na výzvu nemůže dostavit, a musí splňovat náležitosti podání ve smyslu § 37 správního řádu. Součástí omluvy musí rovněž být doložení důležitého důvodu neúčasti. Dne 23. 2. 2016 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno podání žalobce, resp. jím zvoleného zástupce, kde bylo uvedeno, že dne 23. 2. 2016 udělil žalobce zástupci plnou moc k jeho zastupování, avšak zástupce má již dlouhodobě plánován pobyt v zahraničí, přičemž tuto skutečnost doložil zástupce kopií letenky. Právní zástupce zdvořile žádal správní úřad o odročení jednání, kdy uvedl termíny, ve kterých se nemůže ke správnímu úřadu dostavit a dále uvedl, že naopak nabízí jednání nařídit na den 4. 4. 2016 v 12:10 hod anebo na den 25. 4. 2016 v 12:10 hod. Zástupce dne 26. 2. 2016 předložil správnímu orgánu plnou moc, ve které je uvedeno, že žalobce zástupci JUDr. Alexandru Királymu, Ph. D., advokátovi uděluje procesní plnou moc, a to k jeho zastupování v dané věci. Správní orgán nekonal ústní jednání a naopak zaslal žalobci nové předvolání k ústnímu jednání, které bylo nařízeno na den 4. 4. 2016, tedy na den, který si zástupce žalobce sám zvolil. Opětovně v něm byl žalobce poučen o náležitostech případné omluvy z jednání a dále byl poučen o možnosti projednání daného přestupku bez jeho přítomnosti v případě, že se odmítne dostavit, ač byl řádně předvolán, nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důvodu. Zároveň byl žalobce poučen o tom, že bude mít při jednání možnost se v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu seznámit s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Dále je součástí správního spisu úřední záznam ze dne 4. 4. 2016, ve kterém je uvedeno, že téhož dne v 10:18 hod telefonoval správnímu orgánu muž, který se představil jako Mgr. M.B. Uvedl, že je v substituci JUDr. Alexandra Királyho, který zastupuje žalobce. Dnešního dne se měl dostavit v 13:00 v substituci k ústnímu jednání. Dále tento muž uvedl, že v pátek dne 1. 4. 2016 onemocněl (krvácení z nosu). Je nyní v Českých Budějovicích u přítelkyně a rovněž zde chodí na ošetření k lékaři. K jeho nemoci uvedl, že dostal od lékaře antibiotika, na něž má negativní reakci a nemůže chodit. Tímto telefonátem se omluvil z ústního jednání s tím, že do 8. 4. 2016 zašle písemnou omluvu s plnou mocí. Dne 4. 4. 2016 konal správní orgán v nepřítomnosti žalobce jednání. Téhož dne poté vydal správní orgán prvoinstanční rozhodnutí, které bylo žalobci doručeno dne 5. 4. 2016. Až dne 11. 4. 2016 zaslal zástupce žalobce omluvu z jednání v písemné formě, ke které doložil výpis ze zdravotní dokumentace, ze které je patrné, že pan Mgr. B. skutečně dne 1. 4. 2016 navštívil lékaře z důvodu krvácení z nosu. Dále byla součástí omluvy z jednání substituční plná moc, na jejímž základě zmocnil JUDr. Alexandr Király ke svému zastupování Mgr. M.B. V plné moci není uvedeno, že by žalobce zmocnil Mgr. M.B.

Soud nepřisvědčil argumentaci žalobce, že se jeho zástupce, resp. substitut zástupce Mgr. M.B. řádně a včas omluvil z nařízeného jednání ze zdravotních důvodů a svou omluvu řádně a včas doložil.

Podle § 74 odst. 1 zákona o přestupcích lze věc projednat v nepřítomnosti obviněného z přestupku jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednávání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu. Ustanovení § 74 odst. 1 zákona o přestupcích hovoří o „náležité omluvě“ a ustanovení § 59 správního řádu poté o

„bezodkladné omluvě správnímu orgánu s uvedením důvodů“. Obecně náležitou omluvou či bezodkladnou omluvou správnímu orgánu může být i omluva učiněná s určitým odstupem času po události, která měla nastat, jež podle konkrétních okolností splňuje znaky náležité či bezodkladné omluvy správnímu orgánu. (viz rozsudek nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2009, č. j. 7 As 9/2009-66).

Ačkoliv byla ze strany substituta omluva učiněna ještě před konáním ústního jednání, nejednalo se o řádnou omluvu z ústního jednání. Soud se ztotožnil s posouzením správního orgánu I. stupně a žalovaného. Pokud advokát, který je zmocněn k zastupování svého klienta v řízení před správním orgánem využije možnosti nechat se dále zastoupit, tedy sám udělil substituční plnou moc jinému advokátovi, či advokátnímu koncipientovi stává se tento advokátní koncipient zástupcem advokáta pověřeného k zastoupení klienta, nikoliv přímo zástupcem klienta. Zástupce žalobce se osobně z jednání neomluvil. To, že správnímu orgánu údajně volal Mgr. M.B. a tvrdil, že je substitutem JUDr. Királyho v daném řízení a chtěl by se omluvit z nařízeného ústního jednání, jelikož je nemocný, nejsou skutečnosti, které si mohl správní orgán nijak ověřit. Neměl postaveno najisto, kdo volá, zda je skutečně substitutem JUDr. Királyho. Správní orgán postupoval správně, když nepřijal omluvu neznámého volajícího, který svá tvrzení nijak nedoložil a nepochybil, že se vypořádal s takovouto omluvou až v prvoinstančním rozhodnutí. Správní orgán nebyl povinen jakkoli dále poučovat nebo upozorňovat na nepřijatelnost telefonické omluvy. Substituent, který údajně volal dne 4. 4. 2016 správnímu orgánu, by nemohl činit telefonicky žádné návrhy na doplnění dokazování. Správní orgán by nemohl jednat s osobou, u níž nemá postaveno najisto, že se jedná o účastníka řízení nebo o jeho zástupce, či dokonce zástupce zástupce a nechat ji navrhopvat důkazy a vyjadřovat se k podkladům rozhodnutí.

Dále soud poukazuje na skutečnost, že JUDr. Király sám písemně sdělil správnímu orgánu, že klient vyžaduje osobní zastoupení svým současným právním zástupcem a substituci nepřipouští. Skutečnost, že Mgr. M.B. posléze doložil (dne 11. 4. 2016) své pověření k zastupování uvedeného advokáta a potvrzení o lékařském ošetření ze dne 1. 4. 2016 na vzniklé situaci nemůže ničeho změnit. Byl to právě JUDr. Király, kdo byl oprávněn se z ústního jednání omluvit, neboť to byl on, kdo zastupoval žalobce v řízení. Navíc telefonát není předpokládanou formou omluvy.

Soud se tedy neztotožnil s argumentací žalobce, že správní orgán pochybil, když nepřijal omluvu Mgr. M.B., který ji řádně doložil. Omluva byla písemně doložena až po vydání prvoinstančního rozhodnutí, takže správní orgán správně v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že se žalobce nedostavil k ústnímu jednání bez omluvy, neboť pouhá telefonická omluva neznámého člověka pro správní orgán nemůže být považována za řádnou a včasnou. Navíc jak již jednou uvedl soud shora, měl to být zástupce žalobce, tedy JUDr. Kyráli, kdo měl učinit řádnou omluvu z nařízeného jednání, neboť to byl právě on, kdo byl zmocněn k zastupování žalobce, nebo to měl učinit žalobce sám.

Dále soud uvádí, že nemá za to, že by byl žalobce jakýmkoliv způsobem zkrácen na svém právu uvedeném v čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Žalobci nebylo upřeno právo, aby jeho věc byla projednána za jeho přítomnosti. Žalobce byl dvakrát řádně předvolán k ústnímu jednání. To, že se žalobce při prvním jednání omluvil, resp. se omluvil

jeho právní zástupce a jednání bylo odročeno na 4. 4. 2016 (dle přání zástupce žalobce), přičemž na toto druhé jednání se nedostavil ani žalobce, ani jeho právní zástupce, popř. ani substituent zástupce žalobce nemůže být přičteno k tíži správního orgánu. Účast na jednání byla žalobci umožněna. To, že se bez řádné omluvy žalobce na jednání nedostavil lze příst k tíži pouze jemu.

Dále soud nesouhlasí s námitkou žalobce, že by bylo napadené rozhodnutí žalovaného ve vztahu k námitce konání ústního jednání v nepřítomnosti žalobce a neakceptace omluvy substituenta zástupce žalobce nepřezkoumatelné. Žalovaný jasně a přezkoumatelným způsobem v napadeném rozhodnutí konstatoval, že se zcela ztotožňuje s postupem žalovaného, resp. i s jeho odůvodněním ve vztahu k této námitce.

Soud naopak musel přisvědčit argumentaci žalobce, že se žalovaný nevypořádal s námitkou podjatosti směřující vůči řediteli Krajského úřadu Karlovarského kraje. Žalobce podal dne 25. 4. 2016 odvolání, které po výzvě správního orgánu doplnil podáním ze dne 18. 5. 2016, ve kterém uvádí, že namítá ve smyslu § 14 správního řádu námitku podjatosti ředitele Krajského úřadu Karlovarského kraje. Na tuto skutečnost byl žalovaný upozorněn i správním orgánem I. stupně ve stanovisku k obsahu podaného odvolání. Žalovaný, aniž by se zabýval touto námitkou, vydal dne 22. 8. 2016 rozhodnutí. Podle § 14 odst. 1 a 2 správního řádu každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu, o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit. Účastník řízení může namítat podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví. K námitce se nepřihlédne, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil. O námitce rozhodne bezodkladně usnesením služebně nadřízený úřední osoby nebo ten, kdo má obdobné postavení. Soud uvádí, že smyslem ustanovení § 14 odst. 2 správního řádu není formálně rozhodovat o možné podjatosti osob, které nejsou oprávněnými úředními osobami ve věci, účelem institutu podjatosti je dosáhnout stavu, kdy o věci samé rozhoduje osoba, u níž není důvod pochybovat o její podjatosti. Posuzování podjatosti by mělo vždy odrážet princip, dle kterého nikdo nesmí být soudcem ve vlastní věci, a ve sporu mezi dvěma subjekty musí vždy rozhodovat nezávislý třetí subjekt. Integrální součástí práva na spravedlivý proces, tak jak je vymezeno v čl. 36 odst. 1 Listiny, je garance toho, aby ve věci rozhodovala nezávislá a nestranná osoba (ať již soudce, či úřední osoba ve správních řízeních). Nestrannost a nezájatost této osoby je jistě jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a jednou z hlavních premis důvěry občanů a jiných subjektů práva v právo a právní stát (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2014 9 As 121/2014-33). Tím, že žalovaný rozhodl o odvolání, aniž by bylo rozhodnuto o námitce podjatosti vznesené proti řediteli Krajského úřadu Karlovarského kraje závažným způsobem porušil právo žalobce na spravedlivý proces (§ 36 odst. 1 Listiny). I když ředitel nebyl úředníkem přímo pověřením k vyřizování věci, žalobce svou námitku formuloval tak, že v jeho případě hrozí, že bude ředitel daného úřadu působit na všechny své zaměstnance, kteří by danou věc mohli projednávat, a u kterých by posléze mohla vzniknout obava o jejich nepodjatosti. Tudíž v podstatě skrze námitku podjatosti ředitele namítal možnou podjatost všech úředníků Krajského úřadu Karlovarského kraje. V této souvislosti soud poukazuje rovněž na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 31. 8. 2006 č. j. 5 Ca

195/2005-74, kde je uvedeno, že žalobce namítl podjatost všech pracovníků Krajského úřadu Středočeského kraje, ten o námitce podjatosti vůbec nerozhodl, přičemž Městský soud v Praze dovodil, že skutečnost, že žalovaný rozhodl o odvolání, aniž by bylo rozhodnuto o námitce podjatosti vznesené proti všem pracovníkům žalovaného, je závažným porušením práva na spravedlivý proces (§ 36 odst. 1 Listiny). Proto má soud za to, že mělo být bezpodmínečně před vydáním napadeného rozhodnutí rozhodnuto o námitce podjatosti. Na uvedeném nemůže nic změnit ani argumentace žalovaného, že nerozhodoval o materiální stránce věci, neboť účastník není při vznešení námítky podjatosti limitován rozsahem přezkumu napadeného rozhodnutí žalovaným nebo předmětem jeho rozhodování. Žalovaný tudíž pochybil, když nerozhodl o námitce podjatosti, a to i když měl za to, že není důvodná, jelikož od 1. 1. 2016 včele Krajského úřadu Karlovarského kraje nestojí ředitel, jehož měl žalobce na mysli, ale ředitelka.

K obecné námitce žalobce, že pro nezákonnost napadeného rozhodnutí hovoří také punitivní povaha a tvrdost uložených sankcí, soud uvádí, že s takovýmto tvrzením žalobce nesouhlasí. Žalobci byla uložena sankce pokuty ve výši 6.500,-Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců, a to za spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f bod 2) zákona o silničním provozu, kterého se dopustil tím, že dne 2. 12. 2015 na pozemní komunikaci č. I/6, před obcí Bošov ve směru jízdy na obec Praha řídil motorové vozidlo tov. značky Volvo V40, RZ ..., a v tomto úseku, kde je max. dovolená rychlost 90 km/h, mu byla hlídkou Policie ČR naměřena rychlost 178km/h. Zákoně rozpětí sazby sankce pokuty je podle § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu 5.000,-Kč až 10.000,-Kč. Sankce tak byla uložena při spodní hranici zákonné sazby. Zároveň mohl být žalobci podle § 125c odst. 6 písm. b) téhož zákona uložen zákaz činnosti od šesti měsíců až na jeden rok. Tedy žalobci byla uložena sankce na samé spodní hranici zákonné sazby. Správní orgány své rozhodnutí o uložení sankcí a jejich výši řádně zdůvodnily, a to v souladu s § 12 zákona o přestupcích. Soud nemá za to, že by se v uložených sankcích odrážela nepřiměřená tvrdost nebo snaha o tendenční rozhodnutí správních orgánů.

Na základě uvedených argumentů soud zrušil napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1, 4 s. ř. s. ve spojení s ust. § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. a napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, jak je uvedeno ve výroku rozsudku. Při novém rozhodování žalovaný zohlední soudem vytýkanou vadu.

Ve druhém výroku tohoto rozsudku přiznal soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. žalobci, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení. Náklady, které žalobci v řízení vznikly, spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3.000,- Kč a v nákladech souvisejících s právním zastoupením žalobce advokátem. Tyto jsou tvořeny jednak odměnou za právní zastoupení žalobce advokátem, a to za 3 úkony právní služby (převzetí zastoupení, sepsání žaloby, doplnění žaloby), přičemž sazba odměny činí 3.100,- Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d/ vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném od 1. 1. 2013). Náklady právního zastoupení žalobce jsou dále tvořeny třemi paušálními částkami ve výši 300,- Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném od 1. 9. 2006), a částkou 2.142,- Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Celková výše nákladů, které žalobci v tomto řízení vznikly, tedy činí 15.

15.342,- Kč. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v této výši, a to ve stanovené lhůtě k rukám právního zástupce žalobce advokáta JUDr. Alexandra Királyho, Ph. D.

P o u č e n í : **Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Plzni ve dvou písemných vyhotoveních (§ 102 a násl. s.ř.s.).**

V Plzni dne 30. listopadu 2017

Za správnost vyhotovení: M. K.

Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně